

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/1416 z dnia 17 czerwca 2021 r. zmieniające dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wyłączenia lotów ze Zjednoczonego Królestwa z unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/1417 z dnia 22 czerwca 2021 r. uzupełniające rozporządzenie (UE) 2016/1139 w odniesieniu do specyfikacji obowiązku wyładunku dotyczącego łososia atlantyckiego w Morzu Bałtyckim na lata 2021–2023 3
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/1418 z dnia 23 czerwca 2021 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 640/2014 w odniesieniu do przepisów dotyczących kar w ramach systemów pomocy lub środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą 6
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1419 z dnia 24 sierpnia 2021 r. rejestrujące oznaczenie geograficzne napoju spirytusowego na podstawie art. 30 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 [„Nagykunsági birspálinka”] 8
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1420 z dnia 30 sierpnia 2021 r. wprowadzające odliczenia od kwot połowowych w roku 2021 w odniesieniu do niektórych stad z powodu przełowienia tych stad w poprzednich latach 10
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2021/1421 z dnia 30 sierpnia 2021 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej 16 ⁽¹⁾ 17

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/1416

z dnia 17 czerwca 2021 r.

zmieniające dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wyłączenia lotów ze Zjednoczonego Królestwa z unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 25a ust. 1 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 25a dyrektywy 2003/87/WE uprawnia Komisję do przyjmowania przepisów dotyczących wyłączenia lotów z danego państwa trzeciego z unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS). Takie przepisy powinny przewidywać optymalną interakcję między EU ETS a środkami przyjmowanymi przez dane państwo trzecie w celu zmniejszenia wpływu lotnictwa na zmianę klimatu.
- (2) W grudniu 2020 r. Unia Europejska i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zawarły umowę ⁽²⁾. Umowa o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony („umowa”) została podpisana przez Unię na podstawie decyzji Rady (UE) 2020/2252 ⁽³⁾ i zatwierdzona przez Unię na podstawie decyzji Rady (UE) 2021/689 ⁽⁴⁾. Umowa była tymczasowo stosowana do czasu jej wejścia w życie w dniu 1 maja 2021 r. ⁽⁵⁾. Umowa stanowi, że każda ze stron ma wprowadzić skuteczny system ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych obejmujący lotnictwo oraz że loty z lotnisk znajdujących się na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) na lotniska znajdujące się w Zjednoczonym Królestwie mają być regulowane w ramach EU ETS. Zgodnie z art. 28a ust. 7 dyrektywy 2003/87/WE odstępstwo przewidziane w art. 28a ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE, zgodnie z którym państwa członkowskie powinny uznawać wymogi tej dyrektywy dotyczące emisji z niektórych lotów do i z lotnisk znajdujących się w państwach spoza EOG, ma być stosowane wyłącznie zgodnie z warunkami umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Umowa o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony (Dz.U. L 444 z 31.12.2020, s. 14).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/2252 z dnia 29 grudnia 2020 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, i tymczasowego stosowania Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, oraz Umowy między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych (Dz.U. L 444 z 31.12.2020, s. 2).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (UE) 2021/689 z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, oraz Umowy między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych (Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 2).

⁽⁵⁾ Zawiadomienie dotyczące wejścia w życie Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, oraz Umowy między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych (Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 2560).

- (3) Konieczna jest zatem zmiana dyrektywy 2003/87/WE w celu wyłączenia z zakresu EU ETS lotów z lotnisk znajdujących się w Zjednoczonym Królestwie do lotnisk znajdujących się w EOG. W celu utrzymania stabilności w odniesieniu do objęcia operatorów systemem EU ETS, wyłączenie lotów z lotnisk znajdujących się w Zjednoczonym Królestwie do lotnisk znajdujących się w EOG nie powinno mieć wpływu na przepisy wyłączające niektóre rodzaje działalności lotniczej z systemu EU ETS w oparciu o określone progi pod względem liczby lotów lub wielkości emisji na operatora.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2003/87/WE.
- (5) Ponieważ umowę stosowano tymczasowo od dnia 1 stycznia 2021 r., niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do emisji powstałych od tej daty,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE w tabeli w pozycji „Lotnictwo” w kolumnie „Działania” wprowadza się następujące zmiany:

- 1) lit. j) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Z zakresu niniejszej litery nie można wyłączyć lotów, o których mowa w lit. l) i m), lub wykonywanych wyłącznie w celu przewozu, w czasie wypełniania oficjalnej misji, panującego monarchy i członków jego najbliższej rodziny, głów państw, szefów rządów i ministrów wchodzących w skład rządu, państw członkowskich;”;

- 2) lit. k) otrzymuje brzmienie:

„k) w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2030 r. lotów, które w innym przypadku mieściłyby się w zakresie niniejszej kategorii działań, obsługiwanych przez operatora statków powietrznych wykonującego niezarobkowe przewozy lotnicze o łącznych rocznych emisjach wynoszących mniej niż 1 000 ton (w tym emisjach pochodzących z lotów, o których mowa w lit. l) i m);”;

- 3) dodaje się lit. m) w brzmieniu:

„m) lotów z lotnisk znajdujących się w Zjednoczonym Królestwie do lotnisk znajdujących się w EOG.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 czerwca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/1417**z dnia 22 czerwca 2021 r.****uzupełniające rozporządzenie (UE) 2016/1139 w odniesieniu do specyfikacji obowiązku wyładunku dotyczącego łososia atlantyckiego w Morzu Bałtyckim na lata 2021–2023**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 ⁽²⁾ ma na celu stopniowe wyeliminowanie odrzutów we wszystkich rodzajach rybołówstwa w Unii dzięki wdrożeniu obowiązku wyładunku dotyczącego połowów gatunków podlegających limitom połowowym.
- (2) Zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 obowiązek wyładunku ma zastosowanie do połowów łososia atlantyckiego na Morzu Bałtyckim od dnia 1 stycznia 2015 r.
- (3) Art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 upoważnia Komisję, w przypadku braku planów wieloletnich ustanawianych zgodnie z art. 9 tego rozporządzenia, do przyjmowania planów w zakresie odrzutów określających szczegółowy realizacji obowiązku wyładunku na początkowy okres trzech lat, który może być przedłużony na kolejne trzy lata. Te plany w zakresie odrzutów są przyjmowane na podstawie wspólnych rekomendacji opracowywanych przez państwa członkowskie w porozumieniu z odpowiednimi komitetami doradczymi.
- (4) Rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1396/2014 ⁽³⁾ ustanowiono plan w zakresie odrzutów dotyczący połowów łososia atlantyckiego, śledzia atlantyckiego, szprota i dorsza atlantyckiego w Morzu Bałtyckim. Ten plan w zakresie odrzutów obejmuje wyłączenie z obowiązku wyładunku, zwłaszcza w odniesieniu do łososia atlantyckiego ze względu na wysokie wskaźniki przeżycia w przypadku tego gatunku, jak określono w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Rozporządzenie (UE) nr 1396/2014 przestało obowiązywać z dniem 31 grudnia 2017 r. Wspomniane wyłączenie dotyczące łososia atlantyckiego w Morzu Bałtyckim przedłużono rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/211 ⁽⁴⁾, które przestało obowiązywać w dniu 31 grudnia 2020 r.
- (5) W rozporządzeniu (UE) 2016/1139 ustanowiono wieloletni plan w odniesieniu do stad poławianych w Morzu Bałtyckim oraz określono szczegóły dotyczące wdrożenia obowiązku wyładunku w odniesieniu do tych stad, w tym łososia atlantyckiego. W art. 7 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia uprawniono Komisję do przyjmowania aktów delegowanych w celu uzupełnienia tego rozporządzenia przez określenie szczegółów dotyczących obowiązku wyładunku związanych z wysokimi wskaźnikami przeżycia.
- (6) Dania, Niemcy, Estonia, Łotwa, Litwa, Polska, Finlandia i Szwecja mają bezpośredni interes w zarządzaniu połowami w regionie Morza Bałtyckiego. W dniu 12 maja 2020 r. powyższe państwa członkowskie, po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego ds. Morza Bałtyckiego, przedstawiły Komisji wspólną rekomendację ⁽⁵⁾. Uzyskano opinie naukowe od odpowiednich organów naukowych. Wspólna rekomendacja została zaktualizowana w dniach 8 września 2020 r. i 16 marca 2021 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1396/2014 z dnia 20 października 2014 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów na Morzu Bałtyckim (Dz.U. L 370 z 30.12.2014, s. 40).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/211 z dnia 21 listopada 2017 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów łososia na Morzu Bałtyckim (Dz.U. L 41 z 14.2.2018, s. 1).

⁽⁵⁾ „BALTIFISH High Level Group Joint Recommendation on a derogation from the landing obligation in the Baltic Sea establishing a discard plan as regards salmon in the Baltic Sea (ICES Subdivisions 22-32)” [Wspólna rekomendacja grupy wysokiego szczebla forum BALTIFISH w sprawie odstępstwa od obowiązku wyładunku w Morzu Bałtyckim i ustanowienia planu w zakresie odrzutów dotyczącego łososia atlantyckiego w Morzu Bałtyckim (podrejon ICES 22–32)], przekazana w dniu 12 maja 2020 r. Zaktualizowane wersje z dnia 8 września 2020 r. przesłano w dniach 15 września 2020 r. i 16 marca 2021 r.

- (7) W zmienionej wspólnej rekomendacji zaproponowano, aby wyłączenie z obowiązku wyładunku dotyczącego łososa atlantyckiego złowionego przy użyciu pewnych narzędzi biernych przewidziane w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2018/211 miało nadal zastosowanie po dniu 31 grudnia 2020 r. Stanowi to zachętę do stosowania w trakcie połowów gatunków innych niż łosoś atlantycki bardziej selektywnych narzędzi połowowych o niewielkim wpływie. Ponadto wyłączenie pozwoliłoby zmniejszyć przyłowy ptaków i ssaków. W niektórych regionach ułatwiłoby to również zarządzanie kwotami i umożliwiłoby ochronę dzikich stad łososa dzięki uwalnianiu złowionego dzikiego łososa i zatrzymywaniu wyłącznie łososa hodowlanego. Wyłączenie nie powinno jednak obejmować już koszy/więcierzy ani dotyczyć tych żaków pontonowych, które nie są wyposażone w przymocowaną komorę z tkaniny bezwęzłowej („Vittjanpåse”). Ponadto we wspólnej rekomendacji zaproponowano ograniczenie wyłączenia do 8 % rocznych połowów w ramach kwoty łososa atlantyckiego przyznanej każdemu państwu członkowskiemu, aby dodatkowo ograniczyć ewentualny negatywny wpływ tego wyłączenia na stado. Ponadto w kontekście konsultacji z grupą ekspertów ds. rybołówstwa i akwakultury wskazano, że – jak wspomniano we wspólnej rekomendacji – wyłączenie powinno obejmować łososa złowionego we wszystkich rodzajach połowów przy użyciu odpowiednich narzędzi biernych.
- (8) Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) dokonał przeglądu dowodów naukowych przedstawionych we wspólnej rekomendacji ⁽⁶⁾. STECF przywołał swoją wcześniejszą ocenę ⁽⁷⁾ dotyczącą sieci pułapkowych i żaków, przypominając jednocześnie, że potrzebne są dalsze informacje, aby potwierdzić założenia dotyczące przeżywalności przyjęte w odniesieniu do koszy/więcierzy i niewodów stawnych. W związku z tym zaktualizowana wspólna rekomendacja nie obejmuje już koszy/więcierzy. Ponadto państwa członkowskie wyjaśniły, że wcześniej przekazane dane obejmowały niewody stawne, mimo że te narzędzia połowowe nie zostały wyraźnie wymienione w odpowiednim badaniu, oraz że prowadzone są dalsze badania. Państwa członkowskie zobowiązały się zatem do przedstawienia przed wygaśnięciem niniejszego aktu delegowanego większej liczby informacji na temat wskaźników przeżycia łososa atlantyckiego złowionego przy pomocy niewodów stawnych. Biorąc pod uwagę fakt, że STECF w swojej wcześniejszej ocenie stwierdził, iż niewody stawne działają w podobny sposób jak sieci pułapkowe i żaki oraz że państwa członkowskie zobowiązały się we wspólnej rekomendacji do prowadzenia dalszych badań, wyłączenie powinno nadal mieć zastosowanie. Jeśli chodzi o żaki pontonowe, STECF zauważył, że tego rodzaju narzędzia z przymocowaną komorą z tkaniny bezwęzłowej powodują mniej obrażeń u ryb niż żaki pontonowe niewyposażone w taką komorę. Wyniki wskazują, że wskaźnik przeżycia łososa atlantyckiego złowionego przy użyciu żaków pontonowych wyposażonych w przymocowaną komorę z tkaniny bezwęzłowej wynosi 52 %, chociaż wskaźnik przeżycia może być znacznie wyższy w zależności od warunków środowiskowych. Kolejne projekty badawcze są w toku.
- (9) Środki zaproponowane we wspólnej rekomendacji są zgodne z art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i dlatego można je uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 oraz art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/1139. Z oceny STECF wynika jednak, że wyłączenie to powinno mieć jedynie charakter tymczasowy, a przed wygaśnięciem niniejszego rozporządzenia zainteresowane państwa członkowskie powinny we właściwym terminie przedstawić odpowiednie dodatkowe informacje i dane zaproponowane przez STECF.
- (10) W związku z powyższym okres obowiązywania niniejszego rozporządzenia powinien być ograniczony do trzech lat, aby zapewnić zaktualizowaną ocenę wyłączenia i rozwoju przedmiotowych połowów.
- (11) Ponieważ wyłączenie przyznane na podstawie rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/211 wygasało w dniu 31 grudnia 2020 r., niniejsze rozporządzenie należy stosować ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r. Ze względu na pewność prawa i pilny charakter przedmiotowych przepisów niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy i ma zastosowanie w odniesieniu do obowiązku wyładunku dotyczącego łososa atlantyckiego złowionego w Morzu Bałtyckim w okresie 2021–2023.

⁽⁶⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2694823/STECF+20-04+-+Eval+JRs+LO+and+TM+Reg.pdf/6176f9ad-0855-4985-b7de-64685862b6cb>.

⁽⁷⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/812327/STECF+PLEN+14-02.pdf/e29cf181-8d63-40ef-8050-6d980b12528f?version=1.4&download=true>.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następującą definicję:

„Morze Bałtyckie” oznacza rejony ICES IIIb, IIIc i III d, jak określono w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 3

Wyłączenie w przypadku gatunków o wysokich wskaźnikach przeżycia

1. Wyłączenie w przypadku gatunków o wysokich wskaźnikach przeżycia, o których mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do łososia atlantyckiego złowionego przy użyciu żaków, niewodów stawnych i wszystkich innych rodzajów sieci pułapkowych, z wyjątkiem żaków pontonowych bez przymocowanej komory z tkaniny bezwęzłowej.
2. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 8 % całkowitych rocznych połowów łososia atlantyckiego w ramach kwoty łososia atlantyckiego przysługującej każdemu państwu członkowskiemu.
3. Łosoś atlantycki złowiony zgodnie z wyłączeniem ustanowionym w ust. 1 jest bezzwłocznie uwalniany z powrotem do morza.

Artykuł 4

Przepisy końcowe

Do dnia 1 maja 2023 r. państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedkładają Komisji dodatkowe informacje naukowe, które umożliwiają ocenę reprezentatywności i jakości szacunków dotyczących przeżycia odrzutów łososia atlantyckiego złowionego przy użyciu niewodów stawnych i żaków pontonowych wyposażonych w przymocowaną komorę z tkaniny bezwęzłowej, w tym informacje dotyczące śmiertelności po uwolnieniu.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 czerwca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/1418**z dnia 23 czerwca 2021 r.****zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 640/2014 w odniesieniu do przepisów dotyczących kar w ramach systemów pomocy lub środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 63 ust. 4, art. 64 ust. 6 i art. 77 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 31 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 ⁽²⁾, zmienionego rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2021/841 ⁽³⁾, stanowi, że całkowita kwota pomocy lub wsparcia, do której beneficjent jest uprawniony, jest wypłacana na podstawie liczby zwierząt zatwierdzonych zgodnie z art. 30 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014, pod warunkiem stwierdzenia, że nie więcej niż trzy zwierzęta są niezatwierdzone oraz że niezatwierdzone zwierzęta można indywidualnie zidentyfikować za pomocą dowolnych środków ustanowionych w systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt zdefiniowanym w art. 2 ust. 1 pkt 7 wyżej wspomnianego rozporządzenia. Indywidualna identyfikacja zwierząt nie dotyczy jednak gatunków zwierząt innych niż bydło, owce i kozy. Ponadto art. 31 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 stanowi, że karę administracyjną stosuje się wyłącznie w przypadku, gdy niezatwierdzone są więcej niż trzy zwierzęta, a nie odniesiono się w nim do przypadku, gdy niezatwierdzone są nie więcej niż trzy sztuki bydła, owiec i kóz, których nie można indywidualnie zidentyfikować za pomocą dowolnych środków ustanowionych w systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt.
- (2) W rezultacie drugi warunek zawarty w art. 31 ust. 1 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 wyłącza z odstępstwa dotyczącego stosowania kar administracyjnych wszystkie gatunki zwierząt, które mają być objęte rozporządzeniem delegowanym (UE) nr 640/2014, inne niż bydło, owce i kozy.
- (3) W związku z tym należy przeformułować art. 31 ust. 1 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 w taki sposób, aby wymóg indywidualnej identyfikacji miał zastosowanie wyłącznie do bydła, owiec i kóz.
- (4) Art. 31 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 nie przewiduje żadnych kar w przypadkach, w których nie więcej niż trzy niezatwierdzone sztuki bydła, owiec lub kóz nie mogą być indywidualnie zidentyfikowane, co oznacza, że utracono dane źródłowe dotyczące ich tożsamości i identyfikowalności w systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt. Prowadzi to do sytuacji, w której mniej poważne niezgodności, dotyczące jedynie liczby niezatwierdzonych zwierząt, skutkowałyby karami, natomiast niezgodności, które są poważniejsze, ponieważ dotyczą zwierząt (bydła, owiec i kóz), których nie można zidentyfikować, nie miałyby konsekwencji.
- (5) W związku z tym należy również przewidzieć kary administracyjne za poważniejsze niezgodności, gdy niezatwierdzonych sztuk bydła, owiec i kóz nie można indywidualnie zidentyfikować za pomocą dowolnych środków ustanowionych w systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, niezależnie od liczby tych zwierząt.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. L 181 z 20.6.2014, s. 48).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/841 z dnia 19 lutego 2021 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 640/2014 w odniesieniu do przepisów dotyczących niezgodności związanych z systemem identyfikacji i rejestracji bydła, owiec i kóz oraz dotyczących obliczania poziomu kar administracyjnych w odniesieniu do zwierząt zgłoszonych w ramach systemów pomocy lub środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą (Dz.U. L 186 z 27.5.2021, s. 12).

- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) nr 640/2014.
- (7) Analogicznie do rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/841 niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wniosków o przyznanie pomocy, wniosków o wsparcie i wniosków o płatność złożonych w odniesieniu do lat składania wniosków lub okresów premiowych rozpoczynających się od dnia 1 stycznia 2021 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 31 do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) niezatwierdzone bydło, owce i kozy można indywidualnie zidentyfikować za pomocą dowolnych środków przewidzianych w systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt.”;

b) w ust. 2 akapit pierwszy formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli niezatwierdzone są więcej niż trzy zwierzęta lub jeżeli niezatwierdzone są sztuki bydła, owiec lub kóz, których nie można indywidualnie zidentyfikować za pomocą dowolnych środków przewidzianych w systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, całkowita kwota pomocy lub wsparcia, do której beneficjent jest uprawniony w ramach systemów pomocy, środków wsparcia lub rodzaju operacji w ramach danego środka wsparcia, o których mowa w ust. 1, w danym roku składania wniosków zostaje zmniejszona o:”.

Artykuł 2

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków o przyznanie pomocy, wniosków o wsparcie lub wniosków o płatność złożonych w odniesieniu do lat składania wniosków lub okresów premiowych rozpoczynających się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 czerwca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/1419**z dnia 24 sierpnia 2021 r.****rejestrujące oznaczenie geograficzne napoju spirytusowego na podstawie art. 30 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 [„Nagykunsági birspálinka”]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych, stosowania nazw napojów spirytusowych w prezentacji i etykietowaniu innych środków spożywczych, ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, wykorzystywania alkoholu etylowego i destylatów pochodzenia rolniczego w napojach alkoholowych, a także uchylające rozporządzenie (WE) nr 110/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 30 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 ⁽²⁾ Komisja przeanalizowała wniosek Węgier z dnia 18 października 2016 r. w sprawie rejestracji oznaczenia geograficznego „Nagykunsági birspálinka”.
- (2) Rozporządzenie (UE) 2019/787, które zastępuje rozporządzenie (WE) nr 110/2008, weszło w życie dnia 25 maja 2019 r. Zgodnie z art. 49 ust. 1 tego rozporządzenia rozdział III rozporządzenia (WE) nr 110/2008 dotyczący oznaczeń geograficznych zostaje uchylony ze skutkiem od dnia 8 czerwca 2019 r.
- (3) Ustaliwszy, że wniosek jest zgodny z rozporządzeniem (WE) nr 110/2008, Komisja opublikowała podstawowe specyfikacje dokumentacji technicznej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾ na podstawie art. 17 ust. 6 tego rozporządzenia zgodnie z art. 50 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2019/787.
- (4) Do Komisji nie wpłynęło żadne powiadomienie o sprzeciwie zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/787.
- (5) Należy zatem zarejestrować oznaczenie „Nagykunsági birspálinka” jako oznaczenie geograficzne,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rejestruje się oznaczenie geograficzne „Nagykunsági birspálinka”. Zgodnie z art. 30 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/787 niniejsze rozporządzenie udziela nazwie „Nagykunsági birspálinka” ochrony, o której mowa w art. 21 rozporządzenia (UE) 2019/787.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 130 z 17.5.2019, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16).

⁽³⁾ Dz.U. C 184 z 12.5.2021, s. 19.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 sierpnia 2021 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji*

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/1420**z dnia 30 sierpnia 2021 r.****wprowadzające odliczenia od kwot połowowych w roku 2021 w odniesieniu do niektórych stad z powodu przełowienia tych stad w poprzednich latach**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 105 ust. 1, 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty połowowe na 2020 r. określono w:
  - rozporządzeniu Rady (UE) 2018/2025 ⁽²⁾,
  - rozporządzeniu Rady (UE) 2019/1838 ⁽³⁾,
  - rozporządzeniu Rady (UE) 2019/2236 ⁽⁴⁾, oraz
  - rozporządzeniu Rady (UE) 2020/123 ⁽⁵⁾.
- (2) Kwoty połowowe na 2021 r. określono w:
  - rozporządzeniu Rady (UE) 2020/1579 ⁽⁶⁾,
  - rozporządzeniu Rady (UE) 2021/90 ⁽⁷⁾,
  - rozporządzeniu Rady (UE) 2021/91 ⁽⁸⁾, oraz
  - rozporządzeniu Rady (UE) 2021/92 ⁽⁹⁾.
- (3) Zgodnie z art. 105 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 Komisja dokonuje odliczeń od przyszłych kwot połowowych danego państwa członkowskiego, gdy ustali, że to państwo członkowskie przekroczyło kwoty połowowe, które zostały mu przyznane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2018/2025 z dnia 17 grudnia 2018 r. ustanawiające na lata 2019 i 2020 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębokowodnych (Dz.U. L 325 z 20.12.2018, s. 7).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2019/1838 z dnia 30 października 2019 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2020 rok w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/124 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów w innych wodach (Dz.U. L 281 z 31.10.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2019/2236 z dnia 16 grudnia 2019 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2020 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Czarnym (Dz.U. L 336 z 30.12.2019, s. 14).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/123 z dnia 27 stycznia 2020 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2020 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 25 z 30.1.2020, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/1579 z dnia 29 października 2020 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2021 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2020/123 w odniesieniu do uprawnień do połowów w innych wodach (Dz.U. L 362 z 30.10.2020, s. 3).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2021/90 z dnia 28 stycznia 2021 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2021 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym (Dz.U. L 31 z 29.1.2021, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2021/91 z dnia 28 stycznia 2021 r. ustanawiające na lata 2021 i 2022 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębokowodnych (Dz.U. L 31 z 29.1.2021, s. 20).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2021/92 z dnia 28 stycznia 2021 r. w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na rok 2021 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mających zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 31 z 29.1.2021, s. 31).

- (4) Zgodnie z art. 105 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 odliczeń tych należy dokonywać w roku następnym lub w kolejnych latach, stosując odpowiednie mnożniki określone w tych ustępach.
- (5) Niektóre państwa członkowskie przekroczyły kwoty połowowe przyznane im na 2020 r. Należy zatem dokonać odliczeń od kwot połowowych przyznanych im na 2021 r., a w stosownych przypadkach – na kolejne lata, w odniesieniu do przelowionych stad.
- (6) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2020/1247⁽¹⁰⁾ oraz rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2020/2006⁽¹¹⁾ określono odliczenia od kwot połowowych na 2020 r. w odniesieniu do niektórych państw członkowskich i gatunków. W przypadku niektórych państw członkowskich odliczenia mające zastosowanie do niektórych gatunków przekraczały jednak wielkość odpowiednich kwot dostępnych w 2020 r. i nie można było zastosować tych odliczeń w całości we wspomnianym roku. Aby zapewnić w takich przypadkach odliczenie pełnej kwoty w odniesieniu do odpowiednich stad, pozostałe wielkości należy uwzględnić przy ustalaniu odliczeń od kwot na 2021 r. oraz – w stosownych przypadkach – od kolejnych kwot.
- (7) W 2019 r. Portugalia przelowiła swoją kwotę tuńczyka białego w Oceanie Atlantyckim na północ od 5° N (ALB/AN05N). Wynikające z tego odliczenie 1 271,026 ton miało zastosowanie w 2020 r. Na wniosek Portugalii odpowiednie odliczenie zostało równo rozłożone na dwa lata (2020 i 2021 r.). Pierwszą połowę odliczenia, tzn. 635,513 ton, wprowadzono w odniesieniu do kwoty Portugalii na 2020 r. rozporządzeniem (UE) 2020/1247. W związku z tym od portugalskiej kwoty na 2021 r. należy odliczyć pozostałą ilość 635,513 ton.
- (8) W odniesieniu do dobijaków należy dokonać odliczeń w rejonach ICES 2a, 3a i podobszarze ICES 4, z uwagi na fakt, że w 2020 r. Dania przekroczyła swój całkowity dopuszczalny połów w wodach Unii w obszarze zarządzania 2r określonym w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2020/123. W 2021 r. zezwolono na minimalne połowy dobijaków w tych wodach w celu monitorowania liczebności dobijaków. Jednakże przy wspomnianych odliczeniach nie jest możliwe utrzymanie systemu monitorowania⁽¹²⁾ zalecanego przez Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES) w celu zarządzania dobijakami. W związku z tym odliczenia dotyczące kwot przelowionych przez Danię w 2020 r. w obszarze zarządzania 2r powinny być dokonywane w 2021 r. dla obszaru 3r zarządzania dobijakami.
- (9) Odliczenia od kwot połowowych określone w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć zastosowanie bez uszczerbku dla odliczeń mających zastosowanie do hiszpańskich kwot w 2021 r. zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 185/2013⁽¹³⁾.
- (10) Ponieważ kwoty są wyrażone w tonach, przelowienia dotyczące ilości poniżej jednej tony nie powinny być brane pod uwagę.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Kwoty połowowe ustanowione na rok 2021 w rozporządzeniach (UE) 2020/1579, (UE) 2021/90, (UE) 2021/91 oraz (UE) 2021/92 zmniejsza się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

2. Przepisy ust. 1 mają zastosowanie bez uszczerbku dla odliczeń przewidzianych w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 185/2013.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1247 z dnia 2 września 2020 r. wprowadzające odliczenia od kwot połowowych w roku 2020 w odniesieniu do niektórych stad z powodu przelowienia tych stad w poprzednich latach (Dz.U. L 288 z 3.9.2020, s. 21).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/2006 z dnia 8 grudnia 2020 r. wprowadzające odliczenia od kwot połowowych w roku 2020 w odniesieniu do niektórych stad z powodu przelowienia innych stad w poprzednich latach i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/1247 (Dz.U. L 414 z 9.12.2020, s. 1).

⁽¹²⁾ ICES, 2021. Dobijaki (*Ammodytes* spp.) w rejonach 4.b–c i podrejonie 20, obszar dobijaków 2r (środkowe i południowe Morze Północne). W sprawozdaniu Komitetu Doradczego ICES, 2021 r. Opinia ICES z 2021 r., san.sa.2r, <https://doi.org/10.17895/ices.advice.7673>.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 185/2013 z dnia 5 marca 2013 r. przewidujące odliczenia od niektórych kwot połowowych przydzielonych Hiszpanii na 2013 r. oraz na kolejne lata z powodu przelowienia w 2009 r. kwoty połowowej dla makreli (Dz.U. L 62 z 6.3.2013, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 sierpnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

ODLICZENIA OD KWOT POŁOWOWYCH NA 2021 R. W ODNIESIENIU DO STAD PRZEŁOWIONYCH

Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru	Nazwa gatunku	Nazwa obszaru	Początkowa kwota na 2020 r. (w kilogramach)	Dozwolone wielkości wyładunków na 2020 r. (całkowita dostosowana ilość w kilogramach) ⁽¹⁾	Całkowite połowy w 2020 r. (ilość w kilogramach)	Wykorzystanie kwoty w stosunku do dozwolonych wielkości wyładunków	Wielkość przełowienia w stosunku do dozwolonych wielkości wyładunków (ilość w kilogramach)	Mnożnik ⁽²⁾	Mnożnik dodatkowy ⁽³⁾ , ⁽⁴⁾	Zaległe odliczenia z poprzednich lat ⁽⁵⁾ (ilość w kilogramach)	Odliczenia, które należy zastosować w 2021 r. (ilość w kilogramach)
DE	HER	4AB.	Śledź atlantycki	wody Unii i wody Norwegii obszaru 4 na północ od 53° 30' N	39 404 000	18 997 930	20 355 612	107,15 %	1 357 682	/	/	/	1 357 682
DE	MAC	2CX14-	Makrela	6, 7, 8a, 8b, 8d i 8e; wody Unii i wody międzynarodowe obszaru 5b; wody międzynarodowe obszarów 2a, 12 i 14	23 416 000	21 146 443	22 858 079	108,09 %	1 711 636	/	/	/	1 711 636
DK	COD	1N2AB.	Dorsz atlantycki	wody Norwegii obszarów 1 i 2	/	/	1 606	Nie dotyczy	1 606	1,00	/	/	1 606
DK	DGS	15X14.	Koleń pospolity	wody Unii i wody międzynarodowe obszarów 1, 5, 6, 7, 8, 12 i 14	/	/	4 718	Nie dotyczy	4 718	1,00	/	/	4 718
DK	HER	03 A.	Śledź atlantycki	3a	10 309 000	7 482 731	7 697 049	102,86 %	214 318	/	/	/	214 318
DK	HER	4AB.	Śledź atlantycki	wody Unii i wody Norwegii obszaru 4 na północ od 53° 30' N	59 468 000	75 652 933	81 089 507	107,19 %	5 436 574	/	/	/	5 436 574
DK	MAC	2A34.	Makrela	3a i 4; wody Unii obszarów 2a, 3b, 3c oraz podrejon 22-32	19 998 000	17 987 493	18 625 387	103,55 %	637 894	/	/	/	637 894

DK	MAC	2A4 A-N.	Makrela	wody Norwegii obszaru 2a i 4a	14 453 000	13 507 878	13 531 201	100,17 %	23 323	/	/	/	23 323
DK	POK	1N2AB.	Czarniak	wody Norwegii obszarów 1 i 2	/	7 800	88 733	1 137,60 %	80 933	1,00	/	/	80 933
DK	PRA	N1GRN.	Krewetka północna	wody Grenlandii obszaru NAFO 1	1 400 000	2 800 000	2 818 891	100,67 %	18 891	/	/	/	18 891
DK	SAN	234_2R.	Dobijakowate	wody Unii obszaru zarządzania dobijakami 2r	59 106 000	56 042 763	57 756 024	103,06 %	1 713 261 (7)	/	/	/	1 713 261 (7)
ES	COD	1/2B.	Dorsz atlantycki	1 i 2b	11 688 000	9 576 615	9 581 250	100,05 %	4 635	/	/	/	4 635
ES	GHL	1N2AB.	Halibut niebieski	wody Norwegii obszarów 1 i 2	/	/	22 402	Nie dotyczy	22 402	1,00	A	/	33 603
ES	OTH	1N2AB.	Pozostałe gatunki	wody Norwegii obszarów 1 i 2	/	/	22 078	Nie dotyczy	22 078	1,00	/	/	22 078
ES	RJU	9-C.	Raja bruzdowana	wody Unii obszaru 9	15 000	15 000	21 072	140,48 %	6 072	1,00	/	2 067	8 139
EE	COD	1N2AB.	Dorsz atlantycki	wody Norwegii obszarów 1 i 2	/	300 000	316 377	105,46 %	16 377	/	/	/	16 377
FR	GHL	1N2AB.	Halibut niebieski	wody Norwegii obszarów 1 i 2	/	/	8 988	Nie dotyczy	8 988	1,00	/	/	8 988
FR	NEP	08C.	Homarzec	8c.	0	0	5 342	Nie dotyczy	5 342	1,00	/	/	5 342
FR	WHM	ATLANT	Marlin biały	Ocean Atlantycki	/	/	1 225	Nie dotyczy	1 225	1,00	C	/	2 450
IE	ALB	AN05N.	Północny tuńczyk biały	Ocean Atlantycki, na północ od 5° N	2 891 010	2 743 260	2 938 449	107,12 %	195 189	/	C (6)	/	195 189
LV	HER	3D-R30.	Śledź atlantycki	wody Unii podrejonów 25–27, 28.2, 29 i 32	4 253 000	6 135 144	6 138 817	100,06 %	3 673	/	C (6)	/	3 673

LV	SPR	3BCD-C.	Szprot	wody Unii podrejonów 22–32	29 073 000	28 618 753	28 635 182	100,06 %	16 429	/	C (°)	/	16 429
NL	HER	4AB.	Śledź atlantycki	wody Unii i wody Norwegii obszaru 4 na północ od 53° 30' N	51 717 000	50 896 907	51 002 687	100,21 %	105 780	/	/	/	105 780
NL	WHB	8C3411.	Błękitek	8c, 9 i 10; wody Unii obszaru CECAF 34.1.1	/	/	12 235	Nie dotyczy	12 235	1,00	/	/	12 235
PL	HER	1/2-	Śledź atlantycki	wody Unii, wody wysp Owczych, wody Norwegii i wody międzynarodowe obszarów 1 i 2	593 000	1 226 015	1 329 820	108,47 %	103 805	/	/	/	103 805
PL	MAC	2CX14-	Makrela	6, 7, 8a, 8b, 8d i 8e; wody Unii i wody międzynarodowe obszaru 5b; wody międzynarodowe obszarów 2a, 12 i 14	1 649 000	4 724 236	5 185 187	109,76 %	460 951	/	/	/	460 951
PT	ALB	AN05N.	Północny tuńczyk biały	Ocean Atlantycki, na północ od 5° N	2 273 970	1 638 457	1 595 315	97,37 %	-43 142 (°)	Nie dotyczy	Nie dotyczy	635 513 (°)	635 513 (°)
PT	ALF	3X14-	Beryksy	wody Unii i wody międzynarodowe obszarów 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12 i 14	164 000	155 278	158 601	102,14 %	3 323	/	A (°)	/	3 323
PT	BET	ATLANT	Opastun	Ocean Atlantycki	3 058 330	3 058 330	3 069 582	100,37 %	11 252	/	C (°)	/	11 252
PT	HKE	8C3411.	Morszczuk europejski	8c, 9 i 10; wody Unii obszaru CECAF 34.1.1	2 614 000	1 996 154	2 135 737	106,99 %	139 583	/	C (°)	/	139 583
PT	SWO	AS05N.	Włócznik	Ocean Atlantycki, na południe od 5° N	299 030	299 030	309 761	103,59 %	10 731	/	/	/	10 731

-
- (¹) Kwoty dostępne dla państwa członkowskiego na podstawie odpowiednich rozporządzeń w sprawie uprawnień do połowów, po uwzględnieniu: wymian tych uprawnień zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzją Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22), przenoszenia kwot z 2019 na 2020 r. zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 847/96 wprowadzającego dodatkowe, ustalone z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3) oraz z art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 lub zmian przydziałów bądź odliczeń uprawnień do połowów zgodnie z art. 37 i 105 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
- (²) Zgodnie z art. 105 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Odliczenie równe przełowieniu * 1,00 stosuje się we wszystkich przypadkach przełowienia równego lub mniejszego niż 100 ton.
- (³) Zgodnie z art. 105 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz pod warunkiem że stopień przełowienia przekracza 10 %.
- (⁴) Litera „A” oznacza, że z powodu ciągłego przeławiania w latach 2018, 2019 i 2020 zastosowano mnożnik dodatkowy wynoszący 1,5. Litera „C” oznacza, że zastosowano mnożnik dodatkowy wynoszący 1,5, ponieważ stado jest objęte planem wieloletnim.
- (⁵) Ilości pozostałe z poprzednich lat.
- (⁶) Mnożnik dodatkowy nie ma zastosowania, gdyż przełowienie nie przekracza 10 % dozwolonych wyładunków.
- (⁷) Należy odliczyć od obszaru zarządzania dobijakami 3r.
- (⁸) Ponieważ art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 nie stosuje się do stada ALB/AN05N, tej niewykorzystanej ilości nie można wykorzystać w celu zmniejszenia pozostałej połowy odliczenia należnego w 2021 r.
- (⁹) Na wniosek Portugalii odliczenie 1 271 026 kg przewidziane na 2020 r. z powodu przełowienia w 2019 r. zostanie równo rozłożone na dwa lata (2020 i 2021).
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2021/1421**z dnia 30 sierpnia 2021 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej 16****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008 ⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.
- (2) Pandemia COVID-19 spowodowała bezprecedensowy zewnętrzny wstrząs dla Unii i jej gospodarki, co doprowadziło do powstania zapotrzebowania na środki, które mają na celu łagodzenie w miarę możliwości negatywnych skutków dla obywateli i przedsiębiorstw.
- (3) Państwa członkowskie i Unia wprowadziły środki w celu zapewnienia pomocy finansowej dla przedsiębiorstw, w tym możliwość tymczasowego zawieszenia spłaty należności w oparciu o prywatne lub publiczne moratoria, tak aby uniknąć niepotrzebnych przypadków upadłości i utraty miejsc pracy, a także aby wesprzeć szybką odbudowę gospodarki.
- (4) W dniu 28 marca 2020 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) opublikowała dokument „Ulgi w czynszach związane z Covid-19 (zmiana MSSF 16)”, którego treść została przyjęta rozporządzeniem Komisji (UE) 2020/1434 ⁽³⁾.
- (5) W dniu 31 marca 2021 r. RMSR opublikowała dokument „Ulgi w czynszach związane z Covid-19 po dniu 30 czerwca 2021 r. (Zmiana MSSF 16)”.
- (6) Zawarta w tym dokumencie zmiana Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 16 *Leasing* rozszerza fakultatywne, związane z COVID-19 tymczasowe złagodzenie wymogów operacyjnych dla leasingobiorców, dotyczące umów leasingu z ulgami w płatnościach i płatnościami pierwotnie należnymi do dnia 30 czerwca 2021 r. włącznie, na umowy leasingu z ulgami w płatnościach i płatnościami pierwotnie należnymi do dnia 30 czerwca 2022 r. włącznie.
- (7) Po przeprowadzeniu konsultacji z Europejską Grupą Doradczą ds. Sprawozdawczości Finansowej Komisja stwierdziła, że zmiana MSSF 16 *Leasing* spełnia kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.
- (9) RMSR jako datę wejścia w życie zmiany MSSF 16 *Leasing* wyznaczyła dzień 1 kwietnia 2021 r. Aby zagwarantować pewność prawa dla emitentów i spójność z innymi standardami rachunkowości określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1126/2008, przepisy niniejszego rozporządzenia powinny zatem obowiązywać z mocą wsteczną.

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1126/2008 z dnia 3 listopada 2008 r. przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2020/1434 z dnia 9 października 2020 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej 16 (Dz.U. L 331 z 12.10.2020, s. 20).

- (10) Ze względu na pilny charakter niniejszego, związanego z COVID-19 złagodzenia wymogów operacyjnych niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 16 *Leasing* zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują zmiany, o których mowa w art. 1, od dnia 1 kwietnia 2021 r. w odniesieniu do lat obrotowych rozpoczynających się najpóźniej dnia 1 stycznia 2021 r. i później.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 sierpnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

_____

ZAŁĄCZNIK

Ulgi w czynszach związane z Covid-19 po dniu 30 czerwca 2021 r.**Zmiana MSSF 16****Zmiana MSSF 16 *Leasing***

Zmieniono paragraf 46B. Dodano paragrafy C1C oraz C20BA–C20BC.

LEASINGOBIORCA

Wycena***Późniejsza wycena******Zmiany leasingu***

46B Praktyczne rozwiązanie określone w paragrafie 46 A stosuje się jedynie do ulg w czynszach przyznawanych bezpośrednio w związku pandemią Covid-19 i tylko wtedy, gdy spełniono wszystkie poniższe warunki:

- a) zmiana opłat leasingowych prowadzi do zaktualizowanego wynagrodzenia za leasing, które jest zasadniczo takie samo bądź niższe niż wynagrodzenie za leasing obowiązujące bezpośrednio przed tą zmianą;
- b) jakiegokolwiek obniżenie opłat leasingowych dotyczy jedynie płatności pierwotnie wymagalnych w dniu 30 czerwca 2022 r. lub przed tą datą (na przykład ulga w czynszu spełniałaby ten warunek, jeżeli skutkowałaby obniżeniem opłat leasingowych w dniu 30 czerwca 2022 r. lub przed tą datą i większymi opłatami leasingowymi wymagalnymi po dniu 30 czerwca 2022 r.); oraz
- c) inne warunki leasingu nie zostały znacząco zmienione.

Załącznik C

Data wejścia w życie i przepisy przejściowe

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

C1C Na podstawie dokumentu *Ulgi w czynszach związane z Covid-19 po dniu 30 czerwca 2021 r.*, opublikowanego w marcu 2021 r., zmieniono paragraf 46B oraz dodano paragrafy C20BA–C20BC. Leasingobiorca stosuje tę zmianę w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 kwietnia 2021 r. lub po tej dacie. Dopuszcza się wcześniejsze stosowanie, w tym w sprawozdaniach finansowych, które na dzień 31 marca 2021 r. nie zostały zatwierdzone do publikacji.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Ulgi w czynszach dla leasingobiorców związane z Covid-19

- C20BA Leasingobiorca stosuje przepisy zawarte w dokumencie *Ulgi w czynszach związane z Covid-19 po dniu 30 czerwca 2021 r.* (zob. paragraf C1C) retrospektywnie, ujmując łączny efekt pierwotnego zastosowania tej zmiany jako korektę salda początkowego zysków zatrzymanych (lub, w stosownych przypadkach, innych składników kapitału własnego) na początku rocznego okresu sprawozdawczego, w którym leasingobiorca po raz pierwszy stosuje tę zmianę.
- C20BB W okresie sprawozdawczym, w którym leasingobiorca po raz pierwszy stosuje przepisy zawarte w dokumencie *Ulgi w czynszach związane z Covid-19 po dniu 30 czerwca 2021 r.*, leasingobiorca nie musi ujawniać informacji wymaganych na podstawie paragrafu 28 lit. f) MSR 8.
- C20BC Stosując paragraf 2 niniejszego standardu, leasingobiorca stosuje praktyczne rozwiązanie określone w paragrafie 46 A konsekwentnie w odniesieniu do kwalifikujących się umów o podobnych cechach i w podobnych okolicznościach niezależnie od tego, czy dana umowa kwalifikuje się do stosowania praktycznego rozwiązania w wyniku zastosowania przez leasingobiorcę przepisów zawartych w dokumencie *Ulgi w czynszach związane z Covid-19* (zob. paragraf C1 A) czy też przepisów zawartych w dokumencie *Ulgi w czynszach związane z Covid-19 po dniu 30 czerwca 2021 r.* (zob. paragraf C1C).
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)